community

The New Apostolic Church around the world

03/2015/LV

Uzticēties Svētā Gara spēkam

Bēgļi: svētais vakarēdiens tiek svinēts visur

Katehisms: cilvēka atpestīšana un Dieva baušļi

Pārvalde: viņu bizness saucās kalpošana baznīcā

New Apostolic Church
International

Būt vienotiem

Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Mīļie brāļi un māsas,

kad es atgriežos no ceļojuma mājās, bieži paņemu līdzi skaistus iespaidus: cik daudzveidīga un daudzkrāsaina ir mūsu baznīca!

Taču daudzveidība ne vienmēr ir vienkārša. Mēs dzīvojam dažādās pasaules zemēs, runājam katrs savā valodā, nākam no atšķirīgiem kultūras līmeņiem, un katram ir savas iespējas.

Taču Jēzum Kristum ir svarīgi, lai mēs būtu vienoti. Par to Viņš lūdza kādā īpašā situācijā - īsi pirms sagūstīšanas.

Bet kā tam būtu jādarbojas? Tikai ar saviem spēkiem mēs to paveikt nespētu. Taču ar Dievu viss ir iespējams. Labākais piemērs tam ir Dieva trīsvienība - Tēvs, Dēls un Svētais Gars:

- Viņi vēlas to pašu;
- Viņi dalās visā
- Viņi daudz nerunā par sevi, bet liecina par pārējiem;
- Viņi ir vienoti darbā mērķa sasniegšanai.

Un kādā veidā mēs, cilvēki, varētu sasniegt šo vienotību? Pirmo soli šai ziņā spēra pats Jēzus Kristus: Viņš kļuva cilvēks un dalījās visā ar mums. Viņš dāvāja mums savu dzīvību. Caur ūdens un Gara kristību Viņš dzīvo mūsos. Un caur svēto vakarēdienu šī dzīvība var vērsties plašumā.

Pārējais ir mūsu uzdevums. Mēs vēlamies rūpēties par to, ka Dievs patiešām dzīvo mūsos. Jo vairāk mēs esam vienoti ar Jēzu Kristu, jo vienkāršāk ir atrast kopību savā starpā. Tāpēc mums ir jāstrādā, lai:

- mēs vēlētos to pašu, ko Viņš grib: ka mēs ieejam mūžīgā kopībā ar Viņu;
- mēs visā dalītos ar Viņu: Viņa domas būtu arī mūsu domas, Viņa jūtas - arī mūsu jūtas, Viņa prieks - mūsu prieks un Viņa ienaidnieks būtu arī mūsu ienaidnieks;
- mēs liecinātu par Jēzu Kristu: mēs mazāk runātu par saviem darbiem, vairāk stāstītu par Viņa darbiem, par Viņa mīlestību un Viņa upuri;
- mēs līdzdarbotos Viņa mērķa sasniegšanā: mēs vēlētos kopā ar Viņu sasniegt ticības mērķi

Būt vienotiem nenozīmē, ka mums visiem jākļūst vienādiem. Mums nav jāatmet mūsu tradīcijas un kultūra. Mēs esam dažādi, taču mums ir viena un tā pati vēlme: mēs sekojam Jēzus Kristus gribai.

Mīļie, turēsimies kopā priekos un bēdās, vienosimies Dieva pielūgšanā, nevis kritizēsim cits citu, un apvienosim savus spēkus, lai kalpotu Kungam!

Jūsu

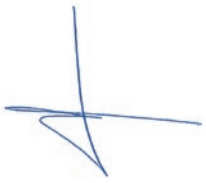

Jean-Luc Schneider

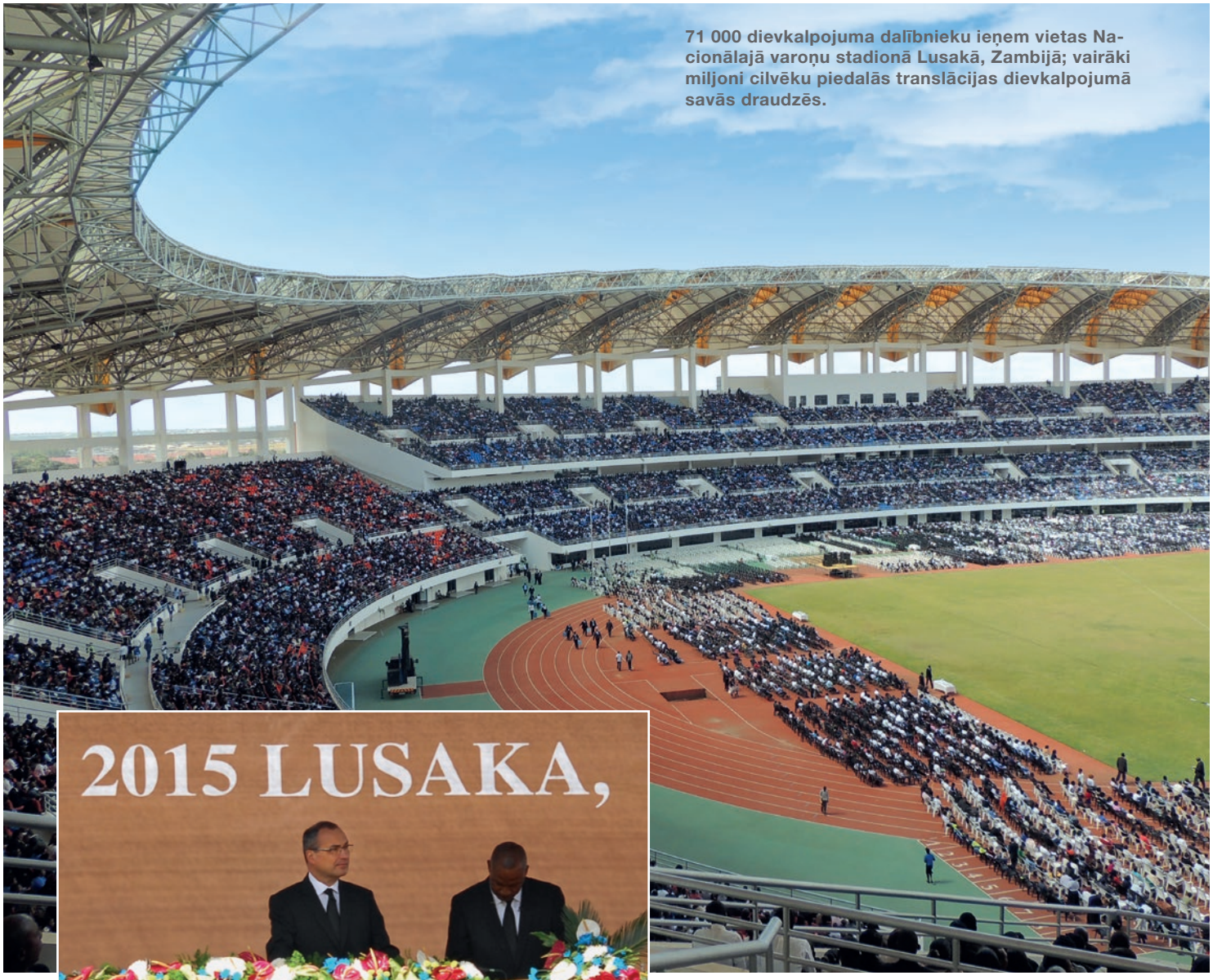

71 000 dievkalpojuma dalībnieku ieņem vietas Nacionālajā varoņu stadionā Lusakā, Zambijā; vairāki miljoni cilvēku piedalās translācijas dievkalpojumā savās draudzēs.

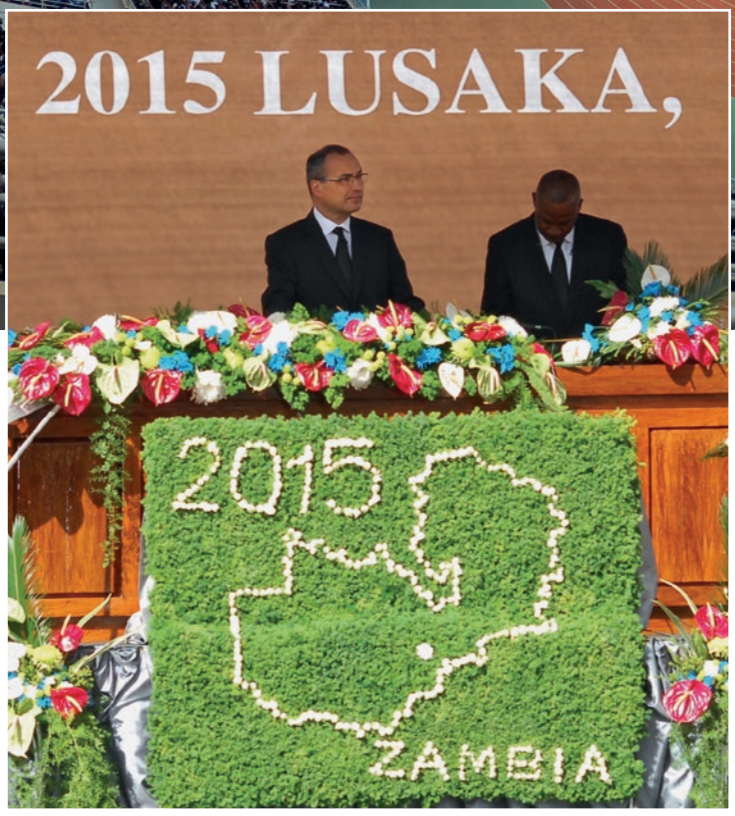

Attēls: Zambijas Jaunapustuliskā baznīca

2015.gada Vasarsvētki

Vārds no Bībeles: Atklāsmes grāmata 22, 17

Gars un līgava saka: „Nāc!"

Mīļie brāļi un māsas, šeit, stadionā, un translācijas draudzēs, vispirms noklausīsimies lasījumu šī gada Vasarsvētkiem - vārdu no pravieša Joēlas, kā arī no Vēstules efeziešiem.

„Un tad notiks, kad es izliešu savu Garu pār visu miesu un radību un jūsu dēli un jūsu meitas pasludinās nākamās lietas, jūsu vecajie redzēs atklāsmes sapņus, bet jaunie redzēs parādības. Arī pār kalpiem un kalponēm es izliešu tais pašās dienās savu Garu." (Joēla 3, 1-2)

„Tādēļ es loku savus ceļus tā Tēva priekšā, no kā ikviena cilts debesīs un virs zemes dabū savu vārdu, lai viņš savā bagātībā un varenībā dotu savu garu un liktu pieaugt jūsu iekšējam cilvēkam, un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un stipri stāvētu mīlestībā, ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums, un izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārāka par katru atziņu, un, ar to piepildītu, iegūtu visu Dieva pilnību. Bet viņam, kas darbojas mūsos ar savu brīnišķo varu un spēj darīt daudz vairāk par visu, ko lūdzam vai saprotam, lai ir gods draudzē un Kristū Jēzū uz audžu audzēm mūžu mūžos." (Efeziešiem 3, 14-21)

Prieks Kristū balstās mūsu paļāvībā uz Dievu. Jo stiprāka ir paļāvība uz Dievu, jo lielāks ir mūsu prieks par Kristu.

Mani mīļie brāļi un māsas, mīļie ciemiņi, man ir liels prieks svinēt šos svētkus Lusakā, Zambijā. Gandrīz visi Āfrikas apustuļi ir šeit. Jau vakar mēs pateicāmies Dievam un slavējām Viņa žēlastību, ka Viņš savu darbu šeit, Zambijā, un Āfrikā vispār tā ir svētījis. Šajā kontinentā ir redzama brīnišķīga attīstība. Šodien tūkstošiem draudžu visā pasaulē ir saistītas ar mums, un mūsu vēlme ir dalīties priekā ar viņiem. Lai visi sajustu prieku, kas šeit, Zambijā, dzīvo mūsu sirdīs.

Es zinu, ka dažās vietās un sirdīs var ienākt skumjas, ja paskatās uz visu Āfrikas kontinentu un redz, cik daudz šeit ir Dieva bērnu. Daži varbūt domā: kāpēc tieši Zambija ir tā svētīta un mēs esam tik mazs pulciņš? Taču daudzās citās Āfrikas zemēs ir būtiski mazāk Dieva bērnu. Tā ir arī Eiropā. Dažos apvidos sarūk baznīcēnu skaits. Tas varētu skumdināt un likt domāt: kas tad pie mums nav īsti kārtībā? Taču atcerēsimies baznīcas vēsturi. Tās sākums bija Jeruzalemē, kad pār ticīgajiem izlija Svētais Gars.

Pēc zināma laika Mazajā Āzijā bija vairāk kristiešu nekā Jeruzalemē. Varētu padomāt: „Vai tad Jēzus zaudēja cīņu Jeruzalemē, ka citur ir vairāk kristiešu?" Taču baznīca attīstījās tālāk, proti, Eiropā. Tur sāka izplatīties kristietība,

un tieši Eiropā arī radās arvien vairāk jaunapustulisko kristiešu. Šodien jaunapustulisko kristiešu ir vairāk Āfrikā nekā Eiropā. Kāds tam ir cēlonis? Mēs nedrīkstam aizmirst, ka zemes, robežas un tautas nav svarīgas Dievam. Pāvils saka: „Tur nav ne jūda, ne grieķa, nav ne kalpa, nedz svabadā, tur nav ne vīrieša, nedz sievietes; jo jūs visi esat viens Jēzū Kristū." (Galatiešiem 3, 28) Svarīgi ir, ka tie, kurus Dievs ir pasaucis, šim saucienam arī seko un paliek uzticīgi līdz beigām. Tāpēc lai iespējamais nelielais skaits mūsos nemazina prieku Jēzū Kristū!

Āfrikā un arī citās zemēs brāļiem un māsām ticība jāapliecina smagos apstākļos. Lielā skaita dēļ daudzviet nav iespējams uzcelt un iekārtot jaunas baznīcas ēkas. Daudzos apvidos vispār nav ēku, un draudzei pietrūkst paša nepieciešamākā. Ja brāļi un māsas šeit paskatās uz Eiropu vai arī uz Dienvidāfriku, viņi var sacīt: „Tiem gan ir jaunas un skaistas baznīcas ēkas, bet mums jātiek ar visu galā grūtos apstākļos." Es varu šīs domas saprast. Taču, brāļi un māsas, atcerieties, ka ārējie apstākļi nav noteicošie mūsu pestīšanai. Neļausim šīm domām mazināt mūsu prieku Kristū!

Tie, kuri ir pieskaitīti pie līgavas, ir piepildīti ar Svēto Garu, un arī viņi saka visiem: „Nāc, kāds tu esi! Dievs tevi mīl, un arī es tevi mīlu! Dievs vēlas, lai tu tiktu pestīts."

Prieks Kristū ir balstīts mūsu paļāvībā uz Dievu. Jo stiprāka ir mūsu paļāvība uz Dievu, jo lielāks ir prieks Kristū. Apustulis Pāvils raksta korintiešiem: „Dievs ir uzticīgs, viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri jūsu spējām, bet darīs pārbaudījumam tādu galu, ka varat panest." (1. Korintiešiem 10, 13) Tas ir brīnišķīgs Dieva uzticības apraksts, un mēs paļaujamies uz Dieva uzticību. „Pārbaudījuma" jēdziens šeit ir kā sinonīms ciešanām, kuras mums visiem ir jāpārdzīvo, bet tām ir beigas jeb, kā parādās citos tulkojumos, „tiks atrasta izeja". Kāda ir šī izeja? Tas nav kāds varens brīnums, kas notiks visu acu priekšā. Izeja no ciešanām mums ir dota caur Svētā Gara iedarbības klātesamību. Tā ir izeja, kuru Dievs mums rada. Un Vasarsvētki ir prieka par Svētā Gara klātesamību baznīcā svētki.

Mani mīļie brāļi un māsas, paļausimies uz Svētā Gara spēku. Svētais Gars ir klātesošs un darbojas Kristus baznīcā. Visur, kur Kristus baznīcā tiek sludināts evaņģēlijs, ir arī Svētā Gara klātesamība un iedarbība. Un mēs paļaujamies uz Svētā Gara spēka iedarbību: evaņģēlijs tiks sludināts līdz laiku beigām. Kad beigsies miera valstības laiks, visi cilvēki būs dzirdējuši evaņģēliju jeb prieka vēsti.

Svētais Gars Kristus baznīcā darbojas caur svēto ūdenskristību. Gars saka cilvēkiem: „Nāc pie Dieva!" Un, kas tic Kristum, var tikt kristīts ar ūdeni Jēzus Kristus vārdā. Svētais Gars saka svētajā ūdenskristībā: „Nāc Kristus baznīcā, topi par Kristus miesu un kļūsti tai piederīgs!" Caur Svētā Gara iedarbību svētajā ūdenskristībā Dievs dāvā spēku, kas mums ir vajadzīgs, lai pretotos grēkam.

Jūsu pilnīgai izglābšanai nāk palīgā Svētais Gars caur apustuļa amatu. Jēzus sūtīja savus apustuļus, lai pasauktu tās dvēseles, kuras ir izredzētas tikt pieskaitītas pie Kristus līgavas, izredzētas kļūt par ķēnišķīgajiem priesteriem. Paļausimies arī šeit uz Svētā Gara spēku, proti, visi, kuri ir

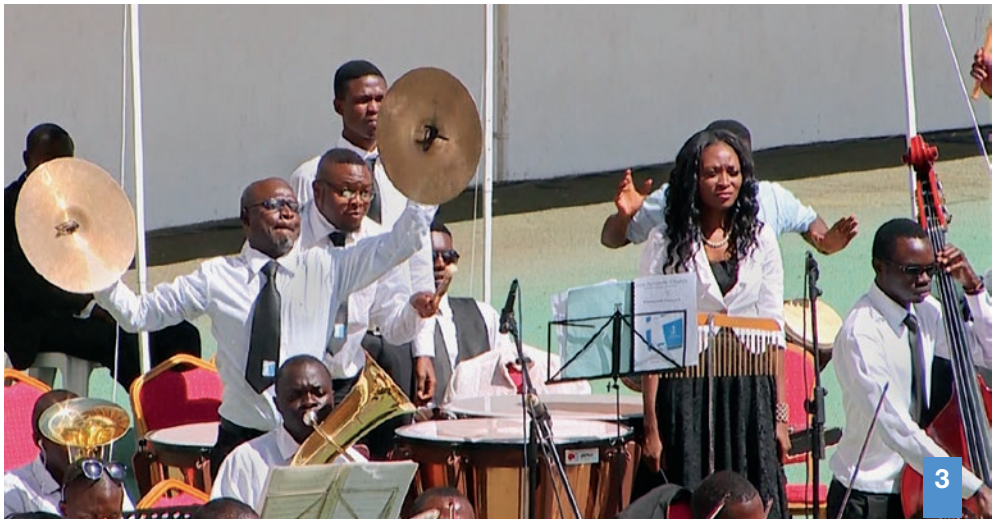

1| Brāļi un māsas dievkalpojuma sākumā lasa no Joēla grāmatas un Vēstules efeziešiem
2-4| Mūzika sajūsmina: koris, orķestra dalībnieki, pirmapustulis un dievkalpojuma dalībnieki

Dieva izredzēti, pieskaitīti pie Kristus līgavas, tiek pasaukti caur apustuļa amatu. Caur apustuļa amatu šīs dvēseles tiek apzīmogotas un sagatavotas kā Kristus līgavas. Par to nav šaubu. Mēs vēlamies paļauties uz Svēto Garu un viņa spēku: lai arī nāk kas nākdams, Kristus līgava caur apustuļa amatu tiks sapulcināta un sagatavota lielajam notikumam, kas mums visiem vēl gaidāms.

Svētā Gara spēku mēs varam piedzīvot arī svētajā vakarēdienā. Svētais Gars saka mums: „Nāc kopībā ar Augšāmcēlušos!" Kad draudze svin svēto vakarēdienu, iedarbojas Svētā Gara spēks, jo Jēzus Kristus iemiesojas un ir klātesošs vakarēdiena elementos: vīnā un neraudzētā maizē. Neatkarīgi no tā, cik daudzi svin svēto vakarēdienu, un arī neatkarīgi no apstākļiem, jo Jēzus Kristus klātesamību var piedzīvot kā bēgļu nometnē, tā arī visskaistākajā mūsu baznīcas ēkā. Kristus klātesamību var piedzīvot kā mazā Austrālijas draudzē, tā arī lielā Zambijas vai Keiptaunas draudzē. Svētā Gara spēks nav atkarīgs no tā, cik daudz cilvēku sapulcējas vienuviet. Visur, kur Dieva bērni svin svēto vakarēdienu, Jēzus Kristus caur Svēto Garu ir klātesošs. Tas ir mūsu prieks Kristū.

Gars un līgava saka: „Nāc!" Līgavas draudzes pazīme ir mīlestība pret Kristu. Ticīgajiem ir vēlēšanās palikt kopībā ar Viņu. Līgavas augstākā vēlēšanās ir būt pie Kunga, tāpēc viņa lūdz un gaida uz Viņa atnākšanu.

Te ir teikts: „Gars un līgava…“ Tā ir nākamā līgavas draudzes pazīme: dvēseles, kuras pieder līgavas draudzei, ir pildītas ar Svēto Garu. Viņu domāšanas veids, vārdi un rīcība ir Svētā Gara vadīti. Tāpēc tās saka to, ko viņām māca Gars.

Mēs dzirdam, ka Svētais Gars saka visiem: „Nāc, Dievs tevi mīl!” Tie, kuri ir pieskaitīti Kristus līgavai, ir pilni Svētā Gara, un viņi arī saka visiem: „Nāc, kāds tu esi! Dievs tevi mīl, un es arī tevi mīlu! Dievs vēlas, lai tu tiktu atpestīts.”

Piepildīta ar Svēto Garu, līgavas draudze saka visiem: „Nāc, Dievs ir piedevis jums, un mēs arī!” Vai šis sauciens ir dzirdams visās draudzēs?

Tur, kur dvēseles ir pildītas ar Svētā Gara spēku, redz un dzird, ko saka tuvākajam: „Nāc, es esmu piedevis tev!” Līgava tiecas pēc vienotības un piedošanas. Un tāpēc, ka līgava grib kļūt līdzīga Jēzum Kristum, tā iet pēc tiem, kuri ir atstājuši ganāmpulku, - tā, kā Jēzus to darīja. Līgava sauc: „Lūdzu, nāc atpakaļ! Varbūt kāds tevi pievīla. Mums ļoti žēl. Lūdzu, piedod un nāc atpakaļ pie Jēzus!“

Mīļie brāļi un māsas, tās ir dažas domas šajos Vasarsvētkos.

Neļausim mazināt prieku Kristū ar bēdīgām domām. Mēs varam piedzīvot Svētā Gara spēku, un mēs paļaujamies uz šo spēku, kurš darbosies līdz galam.

Pa labi: līdz ar apriņķa apustuļiem Noel Barnes un Michael Ehrich dievkalpojumā kalpoja arī apriņķa apustulis Tshitshi Tshisekedi
Apakšā: pirmapustulis Jean-Luc Schneider skaita lūgšanu dievkalpojumā

Augšā, no kreisās uz labo: apriņķa apustuļi Michael Deppner, Michael Ehrich, Joseph Ekhuya, Markus Fehlbaum un Urs Hebeisen

Sestdienas pusdienlaikā visi apustuļi no Āfrikas, visi apriņķa apustuļi un to palīgi kopā ar pirmapustuli sapulcējās kopējam grupas foto

PAMATDOMAS

Svētā Gara klātesamību var piedzīvot tikai tur, kur tiek sludināts evaņģēlijs, kur tiek dāvāti sakramenti, kur caur apustuļiem tiek sagatavota Kristus līgava.

Jaunumi no Latvijas

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Apriņķa apustulis Rainers Storks pie altāra

cik svarīgi mums ir mainīt savus uzskatus, lai tie saskanētu ar Jēzus Kristus gribu.

Šajā dievkalpojumā piedalījās 94 dvēseles, tanī skaitā 12 ciemiņi. Ansamblis no Siguldas draudzes kuplināja dievkalpojumu ar skanīgu un skaistu dziedāšanu. Līdzkalpoja apustulis Šorrs no Vācijas un bīskaps Streļčiunas no Lietuvas. Arī apustulis Šorrs uzsvēra, ne tikai ir svarīgi mums ieklausīties vārdā un izprast tā nozīmi un jēgu, bet arī rīkoties pēc tā. Tad mums ir iespēja mainīties, kā tas notikās ar virsmuitnieku Caķeju. Dievkalpojumā piedalījās arī apriņķa vecākais Andrejs Andrijanovs, apriņķa evaņģēlists Leongindas Orliukas un jau atpūtā esošais apriņķa evaņģēlists Antanas Blinas, kurš kalpoja šajā amatā kopš 1993.gada. Pēc dievkalpojuma brāļi un māsas sirsnīgi atvadījās no apriņķa apustuļa un pārējiem amatbrāļiem.

Apriņķa apustuļa Rainera Storka dievkalpojums Rīgā

10.augustā pulksten 19.00 notika apriņķa apustuļa Rainera Storka dievkalpojums, uz kuru bija sapulcējušies brāļi un māsas no visām Latvijas draudzēm. Apriņķa apustulis šo amatu ieņem kopš 2014. gada 23. februāra, nomainot apriņķa apustuli Armīnu Brinkmani. Tā bija pirmā reize, kad apriņķa apustulis ieradās Latvijā. Svētdienā viņš kalpoja Lietuvā, Klaipēdas draudzes dievnamā, kur piedalījās 417 brāļi un māsas, ieskaitot ciemiņus. Apriņķa apustulis Rīgā kalpoja ar vārdu no apustuļu darbiem: „Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums…" (Ap.d.1, 8). Viņš norādīja,

Attēls: Latvijas Jaunapustuliskā baznīca

Brāļi un māsas dievkalpojumā

DANIĒLS LAUVU BEDRĒ

(DANIĒLA 6)

Kad Dārijs kļuva par ķēniņu, viņš iecēla 120 jaunus apgabalu pārvaldniekus. Pār tiem viņš iecēla trīs priekšniekus. Daniēls bija viens no tiem trim. Visiem pārvaldniekiem bija jāpalīdz Dārijam pārvaldīt zemi.
Daniēls bija pārāks par visiem pārvaldniekiem un citiem priekšniekiem.
Tāpēc ķēniņš bija nodomājis uzticēt viņam pārvaldīt visu valsti.
Pārējie pārvaldnieki bija skaudīgi un meklēja iemeslu, lai apsūdzētu Daniēlu.

Tā skaudīgie ierēdņi meklēja iemeslu, lai varētu apsūdzēt Daniēlu, taču nevarēja atrast. Viņi centās pieķert Daniēlu kļūdāmies, bet arī to viņi nespēja.
„Mēs nespējam atrast pie Daniēla kādas kļūdas, izņemot viņa Dieva godināšanu," tā viņi secināja.
Tad ierēdņiem radās ideja. Viņi gāja pie ķēniņa Dārija un teica: „Izdod pavēli, saskaņā ar kuru ikviens, kas trīsdesmit dienu laikā vēršas ar lūgšanu vai lūgumu pie kāda dieva vai cilvēka, nevis vienīgi pie tevis, ak, ķēniņ, ir iemetams lauvu bedrē."
Un ķēniņš Dārijs uzrakstīja šādu rīkojumu.
Daniēls uzzināja par pavēli, taču nekas nevarēja viņu atturēt no sava Dieva pielūgšanas un pateikšanās Viņam. Kā līdz šim, arī turpmāk viņš pielūdza Dievu trīs reizes dienā.
Viņa ienaidnieki novēroja, kā Daniēls pielūdz Dievu, un tūlīt gāja pie ķēniņa: „Ķēniņ Dārij, vai tu neizdevi pavēli, ka ikviens, kas ko lūgtu no kāda dieva vai cilvēka, nevis vienīgi tikai no tevis,

ir iemetams lauvu bedrē?"

„Jā", teica Dārijs, „es esmu to parakstījis."

„Bet Daniēls neievēro šo pavēli! Trīs reizes dienā viņš pielūdz savu Dievu!" tie sacīja.

Kad ķēniņš to dzirdēja, viņš noskuma un sāka prātot, kā izglābt Daniēlu. Līdz pat saules rietam viņš nespēja izgudrot, kā to atbrīvot. Viņš bija parakstījis pavēli, Daniēls bija to pārkāpis, un viņu vajadzēja iemest lauvu bedrē.

Tad ķēniņš pavēlēja atvest Daniēlu un to iemest lauvu bedrē. Ķēniņš Dārijs vēl teica Daniēlam: „Tavs Dievs, kam tu kalpo bez mitēšanās, lai izglābj tevi!"

Lauvu bedrei uzlika virsū akmeni, kuru ķēniņš pats apzīmogoja ar savu gredzenu. Tad ķēniņš devās uz savu pili un gavēja cauru nakti, nevarot aizmigt rūpju par Daniēlu dēļ.

Kad atausa rīts, ķēniņš steigšus

Neviens nevar piedāvāt labāku aizsardzību, kā tikai un vienīgi visuvarenais Dievs.

gāja uz lauvu bedri un bailīgi uzrunāja Daniēlu: "Vai tu vēl esi dzīvs? Vai tavs Dievs tev ir palīdzējis?"

Daniēls atbildēja no bedres: „Ķēniņš lai dzīvo mūžīgi! Mans Dievs sūtīja savu eņģeļi un aizturēja lauvām rīkli, un tie mani neaiztika!"

Tad ķēniņš kļuva ļoti priecīgs un pavēlēja Daniēlu izvilkt no lauvu bedres. Izrādījās, ka viņam nebija ne mazākā ievainojuma, jo viņš bija pilnīgi uzticējies savam Dievam.

Tad ķēniņš Dārijs pavēlēja Daniēla apsūdzētājus iemest lauvu bedrē. Katram būs pielūgt Daniēla Dievu, jo tas ir dzīvais Dievs, kura valdīšanai nav gala. Viņš izglābj tos, kuri ir bēdās, un ļauj notikt brīnumiem.

Mirella Fortunato

APMEKLĒJOT NADEŽDU NO DUŠANBES TADŽIKISTĀNĀ

Attēls: privāti

Labdien, mani sauc Nadežda. Es priecājos, ka varu mazliet pastāstīt citiem bērniem par sevi. Es piedzimu 2008. gada 16. februārī, un man tagad ir septiņi gadi. Es dzīvoju Dušanbē, kas ir Tadžikistānas galvaspilsēta. .

Tā ir mana ģimene: tētis Sergejs, mamma Katja, manas māsas Saša un Lora. Mans tētis ir evaņģēlists mūsu draudzē. 2013. gada decembrī pie mums ciemojās apriņķa apustulis Volfgangs Nadolnijs, kurš apzīmogoja manu jaunāko māsiņu. Tā arī viņa kļuva par Dieva bērnu.

Šai attēlā jūs redzat

gandrīz visu mūsu ģimeni: vectēvu Sergeju, abas vecmammas Svetu un Ļudu, trīs tantes Oļu, Toņu un Tatjanu, trīs onkuļus Semjonu, Artjomu un Denisu, manu brālēnu Dimu, tēti, Sašu un mani. Svētku dienās mēs visi sapulcējamies kopā. Tadžikistānā ir četras jaunapustuliskās draudzes,

viena no tām ir pie mums, Dušanbē. Vasarā mūsu baznīcas priekšā ir daudz zaļumu: ceriņi, jasmīni, lilijas, īrisi un liels rožu krūms. Ir arī vīnogu dārzs, kura garšīgās vīnogas mēs izdalām draudzes locekļiem.
Es labprāt nāku uz šejieni, turklāt ne tikai uz dievkalpojumiem, bet arī darbdienās, tad es palīdzu

sakopt baznīcas apkārtni vai laistu puķes. Ziemā palīdzu notīrīt sniegu. Vislabāk man baznīcā patīk, kad ir svētki.

Tas ir mūsu karoga masts, kurš ir 165 metrus augsts. Tas ir garākais karoga masts visā pasaulē, un Tadžikistānas karogu

var redzēt no katras Dušanbes vietas, jo masts sniedzas pāri visām celtnēm.
Mūsu zemē galvenokārt ir kalni, kuri aizņem 93% no visas platības. Tāpēc vasarās mēs braucam atpūsties kalnos. Arī draudzes svētki dažkārt

notiek kalnos. Gaiss kalnos ir tīrs, ūdens vēss un ir daudz zaļumu. Es labprāt braucu uz kalniem. Tur var atrast dažādu izmēru akmeņus. Mājdzīvnieku mums nav, bet mans sapnis ir iegādāties suni. Vēl es vēlos vismaz vienreiz lidot ar lidmašīnu …

Vēstuļu kastīte

DAŽUS LŪGUMUS DIEVS UZKLAUSA, CITUS NE. TU ESI MUMS STĀSTĪJIS PAR SAVU PIEREDZI:

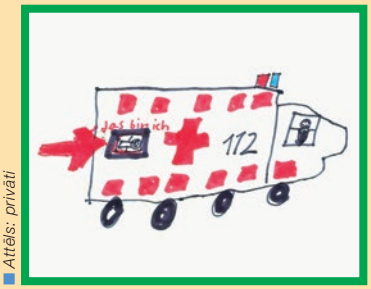

Attēls: privāti

„Man pēc kāda nelaimes gadījuma bija caurums galvā, un es kādu laiku biju bezsamaņā. Slimnīcā es lūdzu, lai man nebūtu rētas un kļūtu labāk. Mīļais Dievs man palīdzēja.”
Noa, 9 gadi

„Es lūdzu, lai es izveseļotos, un es arī izveseļojos.”
Sāra, 7 gadi

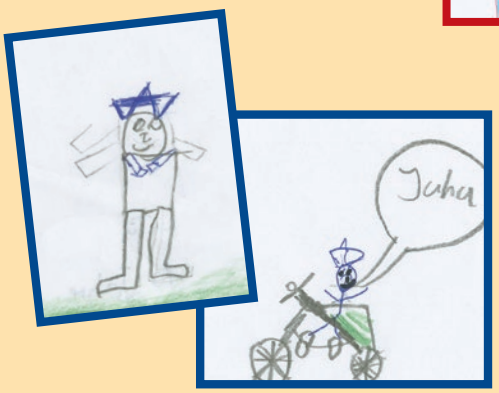

„Es lūdzu, lai es neiekļūtu nelaimes gadījumā ar jauno velosipēdu, un nekas slikts arī nenotika.”
Elija, 10 gadi

„Es un tētis lūdzām, lai mani nemocītu murgi. Mūsu lūgšana piepildījās.”
Diva, 8 gadi

Pestīšanas nepieciešamība cilvēkam

Atēls: © nikrcn - Fotolia.com

2015. gada septembrī tiks izdota grāmata - katehisms „Jautājumi un atbildes". „Community" iepazīstina ar daļu no 750 jautājumiem un atbildēm, šajā izdevumā pievēršot uzmanību cilvēka pestīšanas nepieciešamībai un Dieva baušļiem.

Kādēļ cilvēkam ir vajadzīga pestīšana?

Kopš krišanas grēkā cilvēks ir grēcinieks: ļaunais viņu pavedināja uz grēku. Neviens cilvēks nav bezgrēcīgs, un no šī stāvokļa Dievs vēlas cilvēku atbrīvot jeb atpestīt.

Ko nozīmē „pestīšana"?

Vārda „pestīšana" sākotnējā nozīme ir „atbrīvot no auklām un pinekļiem". Atpestīšana kontekstā ar Jēzus upuri nozīmē, ka grēkā sapītais cilvēks top atbrīvots no ļaunā saitēm

Kas ir rakstīts Svētajos rakstos par grēkā krišanu?

Dievs pavēlēja Ādamam un Ievai neēst no labā un ļaunā atziņas koka, kas auga Ēdenes dārzā. Dievs pastāstīja arī par sekām, ja šis bauslis tiks pārkāpts: „Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi." (1. Mozus 2, 17) Taču Sātans ietekmēja cilvēkus un radīja šaubas par Dieva vārdu: „Jūs nemirsit viss, bet Dievs zina, ka tanī dienā, kad jūs no tiem ēdīsit, jūsu acis atvērsies un jūs būsit kā Dievs, zinādami, kas labs un kas ļauns." (1. Mozus 3, 4-5) Ādams un Ieva pakļāvās grēka kārdinājumam. Viņi novērsās no Dieva un ēda augli no aizliegtā koka. Šī nepaklausība Dievam tika apzīmēta kā „krišana grēkā".

Kādas sekas bija cilvēku grēkā krišanai?

Krišana grēkā izmainīja cilvēka dzīvi, vairs nevarot atgriezties iepriekšējā stāvoklī. Cilvēks sāka baidīties no Dieva un paslēpās Dieva tā Kunga priekšā. Arī Radītāja un cilvēku attiecības mainījās. Kopš tā laika cilvēka mūžs ir pūliņu pilns un arī ierobežots: „Tu esi ņemts no zemes un pie tā tev būs atgriezties." (1. Mozus 3, 19) Nākamās grēkā krišanas sekas bija cilvēka atšķirtība no Dieva: Dievs padzina cilvēkus no Ēdenes dārza (1. Mozus 3, 23-24). „Tā Dievs tas Kungs izraidīja viņu no Ēdenes dārza, lai tas apstrādātu zemi, no kuras tas pats bija ņemts. Un Viņš tam lika būt par svešinieku, un ķerubiem ar atvērta zobena liesmu lika apmesties austrumos no Ēdenes dārza, lai tie apsargātu ceļu uz dzīvības koku." (1. Mozus 3, 23-24)

Kā atšķiras grēks no vainas?

Grēks ir absolūts, to nevar padarīt relatīvu, tas šķir no Dieva. Savukārt vainu, kuru mēs iegūstam grēkojot, Dievs var savā taisnībā un žēlsirdībā novērtēt dažādi.

Kāds ir ticīgā uzdevums?

Cilvēks tiek aicināts pieņemt Dieva vārdu, tam uzticēties

un pēc tā arī rīkoties. Jēzus Kristus aicina: „Tici Dievam un tici man!" (Jāņa 14, 1) Viņš apsola, ka „tie, kas viņam tic, nepazudīs, bet dabūs mūžīgo dzīvību" (Jāņa 3, 16). Neticības sekas Viņš parāda visā to konsekvencē: „Ja jūs neticēsit, ka es tas esmu, jūs mirsit savos grēkos." (Jāņa 8, 24)

„Tātad ticība nāk no sludināšanas, un sludināšana no Kristus pavēles." (Romiešiem 10, 17)

Uz ko balstās pestīšana?

Jēzus Kristus ir pirmsākums mūžīgai pestīšanai: „Un, padarīts pilnīgs, viņš kļuva par mūžīgās pestīšanas avotu visiem tiem, kas viņam paklausa." (Ebrejiem 5, 9) Viņš ir vienīgais starpnieks starp Dievu un cilvēkiem (1.Timotejam 2, 5). Apustuļu darbos 4, 12 tiek liecināts: „Nav pestīšanas nevienā citā (kā tikai Jēzū Kristū), nedz cits vārds zem debess ir cilvēkiem dots, kurā mums lemta pestīšana." Jēzus Kristus ir Dieva sūtīts Pestītājs, kurš uzvarēja grēku. Viņā cilvēks atrod pestīšanu vainai, kuru izraisa grēks, - upuris, kuru Jēzus nesa pie krusta, padarīja iespējamu atbrīvošanos no grēka un nošķirtības no Dieva.

No vienas puses, Jēzus Kristus ir „starpnieks" vidutāja nozīmē starp Dievu un cilvēku. Tas nozīmē, ka Viņš pārstāv cilvēku Dieva priekšā un Dievu cilvēka priekšā. Viņš ir cilvēka aizstāvis Dieva priekšā un iepazīstina cilvēku ar Dieva gribu. No otras puses, Viņš ir kā starpnieks pestīšanai; Viņš cilvēku ved atpakaļ uz kopību ar Dievu. „Jo ir viens Dievs, kā arī viens starpnieks starp Dievu un cilvēkiem, proti, cilvēks Jēzus Kristus, kas sevi pašu ir nodevis par atpirkuma maksu par visiem..." (1. Timotejam 2, 5-6)

Kā var iegūt pestīšanu?

Neviens nevar pats no sevis iegūt pestīšanu. Pestīšanu cilvēks var iegūt, ja viņš tic Jēzum Kristum un ļauj notikt tam, ko Jēzus Kristus ir devis cilvēka pestīšanai, proti, pieņem Dieva vārdu un sakramentus.

Kādu pestīšanu iegūs līgavas draudze, atnākot Kristum?

Līgavas draudze, atnākot Kristum un svinot kāzas debesīs, iegūs mūžīgo kopību ar Dievu.

Kad piepildīsies Dieva pestīšanas plāns?

Pēc Svētajiem rakstiem Dieva pestīšanas plāns īstenosies jaunajā radījumā.

Ko nozīmē izredzētība evaņģēlija skatījumā?

Evaņģēlijā izredzētība ir Dieva mīlestības dāvana. Cilvēkam ir brīva izvēle šo dāvanu pieņemt vai noraidīt. Izredzētība no Dieva nenozīmē, ka jau iepriekš ir nolemts, kā cilvēks rīkosies.

Kur noved izredzētības pieņemšana?

Dievs izredz cilvēkus ne tikai viņu pašu pestīšanai, bet arī par pestīšanu citiem. Ja Dievs izvēlas cilvēku, ar to ir saistīts arī uzdevums un atbildība. Izredzētības pieņemšana ticībā nozīmē konsekventi sekot Jēzum Kristum, pestīšanas pirmavotam, tas ir, savu dzīvi pakārtot evaņģēlijam. Tas nodrošina arī dievišķo svētību. Izredzētība darbojas arī nākotnē: kad Jēzus Kristus uzcels savu miera valstību, tad ķēnišķīgie priesteri sludinās prieka vēsti visiem cilvēkiem. Un izredzētie būs tie, kuri piedalīsies pirmajā augšāmcelšanās reizē.

Iespiests
Izdevējs: Jean-Luc Schneider,
Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice
Frīdriha Bišofa izdevniecība

Attēls: © ARTENS - Fotolia.com

Dieva baušļi

Kam kalpo Dieva baušļi?

Dievs deva cilvēkiem baušļus. Tajos Dievs pasludina cilvēkiem savu gribu. Baušļos tiek akcentēts, kā cilvēkiem veidot savas attiecības ar Dievu, turklāt baušļi ir labs pamats cilvēku savstarpējām attiecībām.

Kā cilvēkam būtu jāseko Dieva baušļiem?

Tas, kurš Dievu zina kā visvarenu, visu zinošu un mīlošu, taujā pēc Viņa gribas un pūlas pakārtot savu gribu un rīcību Dieva gribai, tas ir, rīkoties pēc Dieva baušļiem. Ja zina, ka Dievs savus baušļus ir devis, mīlot cilvēkus, šie baušļi tiek pildīti nevis bailēs no soda, bet gan mīlestībā pret Dievu.

Kāds ir augstākais bauslis?

Uz jautājumu par „augstāko likuma bausli", Jēzus atbildēja ar citātu no Mozus likuma: „Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta. Šis ir augstākais un pirmais bauslis. Otrs tam līdzīgs: tev būs savu tuvāko mīlēt kā pašu sevi. Šinīs abos baušļos ir saņemta kopā visa bauslība un pravieši." (Mateja 22, 36-40) Bauslis mīlēt Dievu un tuvāko tiek saukts arī par „mīlestības dubultbausli".

Uz ko aicina tuvākā mīlestības bauslis?

Bauslis prasa, lai visi līdzcilvēki tiktu uzlūkoti ar mīlestību. Tas novelk skaidru robežu egoismam. Līdzībā par žēlsirdīgo samarieti (Lūkas 10, 25-37) Jēzus paskaidro, ko nozīmē tuvākā mīlestība, ko nozīmē būt žēlsirdīgam un attiecīgi rīkoties. Tas, cik konsekventi Jēzus to ir domājis, izriet no Viņa prasības mīlēt pat savu ienaidnieku.

„Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts: „Tev būs savu tuvāko mīlēt un savu ienaidnieku ienīst". Bet es jums saku: „Mīliet savus ienaidniekus un lūdziet Dievu par tiem, kas jūs vajā, ka jūs topat sava debesu Tēva bērni." (Mateja 5, 43-45)

Kurš ir „tuvākais"?

Piemērs par žēlsirdīgo samarieti parāda: tuvākais ir tas, kuram ir nepieciešama palīdzība. Un tuvākais ir tas, kurš palīdz. Tuvākais var būt katrs cilvēks, ar kuru mums ir kādas attiecības.

Kā parādās tuvākā mīlestība draudzē?

Tas, ko Jēzus mācīja saviem apustuļiem, ir spēkā arī draudzē: „Jaunu bausli es jums dodu, ka jūs cits citu mīlat, kā es jūs esmu mīlējis (..). No tā visi pazīs, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā." (Jāņa 13, 34-35) Šī prasība viņa mācekļiem ir „zelta likums". Mīlēt tuvāko, stāvēt cilvēkiem blakus un palīdzēt postā - tam ir īpaši jāparādās draudzē: „Darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem ." (Galatiešiem 6, 10) Visiem, kas pieder pie draudzes, ir uzdevums pieņemt vienam otru ar žēlastību, miermīlību, pazemību, lēnprātību un pacietību. Tad mēs piepildīsim šo Dieva bausli.

Kādi ir desmit baušļi?

Pirmais bauslis: „Es esmu tas Kungs, tavs Dievs, tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā."
Otrais bauslis: „Tev nebūs tā Kunga, sava Dieva, vārdu nelietīgi valkāt, jo tas Kungs neatstās nesodītu, kas viņa vārdu nelietīgi valkā."
Trešais bauslis: „Tev būs svēto dienu svētīt."
Ceturtais bauslis: „Godini savu tēvu un māti, lai tu ilgi dzīvotu tanī zemē, ko tas Kungs, tavs Dievs, ir tev devis."
Piektais bauslis: „Tev nebūs nokaut."
Sestais bauslis: „Tev nebūs laulību pārkāpt."
Septītais bauslis: „Tev nebūs zagt."
Astotais bauslis: „Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu

tuvāko."
Devītais bauslis: „Tev nebūs iekārot sava tuvākā namu."
Desmitais bauslis: „Tev nebūs iekārot sava tuvākā sievu, nedz viņa kalpu, nedz kalponi, nedz viņa lopus un nedz ko citu, kas tavam tuvākam pieder."

Apzīmējums ,,desmit baušļi" jeb „dekalogs" ir atvasināts no bībeliskā formulējuma ,,desmit vārdi" ('deka logoi') 2. Mozus 34, 28 un 5. Mozus 10, 4. Bībele pamatojas uz skaitli desmit, taču nenumurē baušļus. Jaunapustuliskā baznīca par pamatu numurējumam ir ņēmusi ceturtā gadsimta pēc Kristus tradīcijas.

Kāds ir desmit baušļu statuss attiecībā pret valsts likumiem?

Dieva baušļi stāv pāri valsts likumiem. Izšķirties par to, vai ir pārkāpti Dieva baušļi, ir vienīgi Dieva, nevis likumdevēja varā.

Ko nozīmē pārkāpt Dieva baušļus?

Katrs Dieva baušļu pārkāpums ir grēks. Grēks dara cilvēku vainīgu Dieva priekšā. Vainas izmērs ir dažāds, un Dievs pats nosaka, cik liela ir vaina. Atsevišķos gadījumos var būt, ka Dievs neuzskata cilvēku par vainīgu kādā grēkā.

Kad var izpildīt visus baušļus?

Dievu un savu tuvāko mīlēt pilnīgi – tas nozīmētu ievērot visus baušļus (Romiešiem 13, 8-10). Tas bija iespējams vienīgi Jēzum Kristum.

Kāds ir pirmais bauslis?

„Es esmu tas Kungs, tavs Dievs, tev nebūs citus dievus turēt manā priekšā."

Ko mums šodien nozīmē pirmais bauslis?

Pirmais bauslis mudina mūs godāt Dievu aiz mīlestības pret Viņu. Dieva godināšana izpaužas Viņa pielūgšanā, paklausībā un dievbijībā. Dievbijība veidojas no mīlestības pret Dievu. Tā nav baiļu, bet gan pazemības, mīlestības un paļāvības uz Dievu izpausme. Dievs ir jāuzņem tā, kā Viņš ir nācis pasaulē: Jēzū Kristū (Jāņa 14, 9). Bauslis ir pārkāpts, ja mēs vēlamies būt kā Dievs, visu pakārtojot tam, vai arī ja vispirms dzenamies pēc varas, goda, naudas, pielūdzam elkus. Tāpat pirmo bausli var pārkāpt, ja mēs veidojam savus priekšstatus par Dievu, veidojam Dieva tēlu pēc saviem uzskatiem. Tāpat ja uztveram kā dievību statujas, kokus, dabas parādības utt. Rīcība, kas pārkāpj pirmo bausli, ir sātanisms, pareģošana, maģija, garu izsaukšana vai miroņu pielūgšana, zīlēšana.

Jēdziens „maģija" nāk no grieķu vārda, kas tulkojumā nozīmē „buršanās", „aklā darbs". Maģija ir arī uzskats, ka caur noteiktām darbībām (rituāliem) un/vai vārdiem var ietekmēt vai valdīt pār cilvēkiem, dzīvniekiem, arī notikumiem un priekšmetiem. Bieži vien maģija un ļaunais ir viens vesels.

Pareģi ir cilvēki, kuri ir pārliecināti, ka viņi var ieskatīties nākotnē, tas ir, paredzēt notikumus nākotnē. Viņu pareģojumi balstās uz noslēpumainām zīmēm, kurām ir noteikta nozīme. Vecajā Derībā pareģi bija visos ķēniņu galmos, taču izraēliešiem tas bija stingri noliegts.

Mirušo pielūgšana arī ir īpaša pareģošanas forma; tiek meklēts kontakts ar mirušajiem, lai izjautātu tos par nākotnes lietām (1. Samuela 28, 3) . Bet jāatceras: „Dodiet godu mūsu Dievam!" (5. Mozus 32, 3)

Kāds ir otrais bauslis?

„Tev nebūs tā Kunga, sava Dieva, vārdu nelietīgi valkāt, jo tas Kungs neatstās nesodītu, kas viņa vārdu nelietīgi valkā."

Ko šodien mums nozīmē otrais bauslis?

Mums vajag visu, kas ir saistīts ar Dievu un Viņa vārdu, turēt svētu. Tas attiecas uz mūsu domām, runu un rīcību. Sevišķi kā kristiešiem mums ir īpaši pienākumi attiecībā pret Kunga Jēzus Kristus vārdu. Kā Dieva bērni, kas nesam Tēva un viņa Dēla vārdu, esam īpaši atbildīgi, lai turētu svētu Dieva vārdu.

Svētais vakarēdiens tiek svinēts visur

Viņi pazaudēja visu: iedzīvi, dzimteni un daudzus mīļus cilvēkus. Visā pasaulē ir vairāk nekā 50 miljoni cilvēku, kuri devušies bēgļu gaitās. „Community" ielūkojas Austrumāfrikas bēgļu nometnē un uzzina, ka cilvēki - neatkarīgi no bēdīgajiem apstākļiem – turpina dzīvot savā ticībā.

Attēls: Brendan Bannon/IOM/UNHCR, https://www.flickr.com/photos/acnurlasamericas/6883520220

Dadāba Kenijā - lielākā bēgļu nometne, te dzīvo 350 000 bēgļu

Tās ir gandrīz kā pilsētas, kuras veido no teltīm un viļņotā skārda celti mājokļi, aizņemot vairāk nekā 50 kvadrātkilometrus gan Kenijā, gan Tanzānijā, gan Ugandā. Pēc Apvienoto Nāciju datiem šeit dzīvo 1,5 miljoni bēgļu. Viņi nāk no tādām zemēm kā Etiopija, Džibuti, Eritreja, Ruanda, Somālija, Sudāna un Demokrātiskā Kongo Republika. Šie cilvēki bija spiesti atstāt savu dzimteni dažādu bruņotu konfliktu, pilsoņu karu un bada dēļ.

Ne vairāk kā 70 gramu kukurūzas maizes dienā

Kakuma, Katumba, Kjaka, Kjangvali, Nakivale, Njarugusu jeb Dadāba - tā sauc šīs bēgļu nometnes, kuras ir vislielākās pasaulē. Kaut arī tur aktīvi darbojas lielas palīdzības organizācijas, tik un tā posts šajās nometnēs ir milzīgs. Par to stāsta arī jaunapustuliskie kristieši. Nac.today uzdevumā šos bēgļus viņu apmetnēs uzrunāja apustulis David Mwaniki. „Bads" - tas ir visbiežāk dzirdamais vārds: pieciem cilvēkiem veselu mēnesi ir jāiztiek ar desmit kilogramiem kukurūzas maizes, kas sanāk mazāk nekā 70 grami vienam cilvēkam.

Nometnes ir pārpildītas, trūkst sanitāri higiēniskā aprīkojuma, tāpēc bieži uzliesmo dažādas slimības. Visizplatītākā ir malārija, arī anēmija un elpošanas ceļu infekcijas. Daudzi cilvēki gūst traumas, viņiem ir

Attēls: Dienvidāfrikas Jaunapustuliskā baznīca

1-2| Ticības brāļi un māsas, kuri ceļ savu baznīcu Kjakas draudzē
3| Bērni Kjakas draudzē. "Palīdziet bāreņiem, atraitnēm un vientuļajiem, jo šeit viņu ir daudz," šāds ir lūgums pārējai pasaulei no Kjakas nometnes

ievainojumi, kas gūti, vēl dzimtenē esot, kad cilvēki tikuši spīdzināti. Tomēr medicīniskās aprūpes trūkums nometnēs ir liels: ir maz ārstu, maz medikamentu un stacionāru.

Dievkalpojums zem koka

Un tomēr arī šādos apstākļos viņi nezaudē ticību. Apriņķa apustuļa Joseph Opemba Ekhuya aprūpē ir arī 15 draudzes, kuras atrodas šajās nometnēs, no tām sešas ir Njarugusu bēgļu nometnē, kura atrodas Tanzānijas ziemeļrietumos. Tur regulāri notiek dievkalpojumi, dažas vietās ne tikai svētdienās, bet arī trešdienās. Un visur tiek svinēts svētais vakarēdiens.

Aprīkojums ir tālu no tā, kam vajadzētu būt. Bībele? Varbūt viena uz visu draudzi. Baznīcas ēka? Nakivalē dievkalpojumi notiek zem liela koka, draudzi no saules svelmes pasargā liela telts. Altāris? Labākajā gadījumā galds. Dziesmu grāmatas? Tās ir nedaudziem. Kjakā tika sagādāti stabi un viļņotais skārds jumtam. Njarugusā joprojām ir māla ķieģeļu ēka ar zāles jumtu.

Dvēseļu aprūpe ne tikai baznīcēniem

Savu ticību apliecināt spēj visi brāļi un māsas savās nometnēs. Vienīgi Dadabā, kur lielākā daļa cilvēku ir musulmaņi, nereti naidīgi noskaņoti pret kristietību, draudzes atrodas nevis tieši nometnē, bet gan kādā no drošības zonām nometnes tuvumā. Dievkalpojuma apmeklētāji ir arī nometnes darbinieki un tirgotāji.

Gani, evaņģēlisti, priesteri un diakoni var brīvi pārvietoties pa nometni un veikt savu darbu dvēseļu aprūpē. Viņi apmeklē brāļus un māsas viņu teltīs un būdās. Njarugusā viņi dažkārt lūdz atļauju noturēt dievkalpojumus tiem cilvēkiem, kuri nepieder Jaunapustuliskajai baznīcai.

Pateicība un prieks postā

Ticība dod spēku. „Brāļi un māsas, neskatoties uz viņu traumām, ir pateicīgi Dievam un piedzīvo prieku Kristū," saka šīs nometnes iemītnieki Ziemeļrietumu Tanzānijā. To zina arī bēgļi no Kongo, kuri savās draudzēs veido arī lielus korus

Tomēr šiem bēgļiem līdztekus cerībām izglābties no ikdienas posta ir arī lūgumi visai pasaulei. „Palīdziet bāreņiem, atraitnēm un vientuļajiem - šeit tādu ir daudz," lūdz Kjakas nometnē. Bet Kakumas iemītnieki aicina: „Lūdziet par mieru, lai bēgļi atkal varētu atgriezties mājās."

Kad dievkalpojuma attēli tiek mācīti skriet

Kad miljoniem ticības brāļu un māsu visā pasaulē bija vienoti Vasarsvētku dievkalpojumā, Jaunapustuliskā baznīca svinēja kādu jubileju, proti, jau 25 gadus ar satelīta palīdzību notiek pārraides visā pasaulē.

Šķiet kā pats par sevi saprotams - ieņemt vietu draudzē un piedzīvot pirmapustuļa dievkalpojumu uz ekrāna. Taču mums neredzamais tehniskais nodrošinājums ir milzīgs: vienpadsmit satelīti, desmit stacijas uz zemes, stikla šķiedras kabeļi, internets un Āfrikā arī reģionālā televīzija bija iesaistīti signāla ceļā no kameras, kas bija novietota stadionā Zambijā, līdz dievkalpojuma dalībniekiem gandrīz 100 valstīs piecos kontinentos.

Priekšvēsture: no skaņas līdz attēlam

Kādreiz tas bija pavisam citādi: kādam varbūt vēl ir saglabājies pastiprinātāja apvalka šūnveidīgais pinums, no kura skaņa tika pārraidīta ar telefona palīdzību. Tas bija aktuāli no 1949. līdz 1983. gadam, kad pirmapustulis Hanss Urvilers atgriezās no Ziemeļamerikas un sajūsmināts ziņoja par tur notiekošo video pārraidi.

Tas deva impulsu baznīcai piederošajai „Bišoff" izdevniecībai, jo žurnālā „Mūsu ģimene" tika publicēti attēli no notikušā dievkalpojuma. Pirmās pārraides iekārtas spēja pārraidīt īsos attālumos, kā tas bija 1983. gadā Zārbrukenā, kur tika raidīts no Zārlandes halles uz blakus telpu. Taču tehnika attīstījās tālāk, īpaši Dienvidrietumvācijā.

Nākamais solis: no norises vietas uz reģioniem

Tā kā pārraides labi izdevās un interese pieauga, tehnika bija jāpadara mobila. Tā izveidojās pirmās pārvietojamās pārraides iekārtas, pārsvarā pašdarinātas. Pārvietojamā režijas centrāle pirmoreiz tika izmantota 1985. gadā Valdšutā, un no tā laika ir ceļā pa visu Rietumeiropu. Bet līdz ar to bija jāpalielina arī uztveršanas loks. Pirmapustulis Urvilers lika šo mērķi sasniegt ne vēlāk kā pēc 2 gadiem. Pirmais solis bija 1988. gada Vasarsvētku dievkalpojums Fellbahā, kur viņa pēcnācējs Rihards Fērs stājās pirmapustuļa amatā. Līdztekus 800 draudzēm, kurās tika

1

2

Attēls: 1 Lutz Heinrich, 2-3 izdevniecības „Bišoff" arhīvs, 4 Oliver Rütten

1| Ceturtās paaudzes pārraides mašīnas no izdevniecības „Bišoff" Frankfurtē, Vācijā

2| Otrās paaudzes mašīnas ceļā no Vīnes (1990)

saņemti audio signāli, apkārtnes draudzes jau varēja vērot video no dievkalpojuma.

Sasniegums: starptautiski ar satelīta palīdzību

Starptautiskā pārraide – tāda, kādu to pazīst šodien – piedzīvoja lielas pārmaiņas 1990.gadā līdz ar jauno baznīcas vadītāju: vairāk nekā 270 000 ticības brāļu un māsu no 17 Eiropas valstīm piedzīvoja video pārraidi no Vasarsvētku dievkalpojuma Vīnē. Lai tas notiktu, bija jāpieliek daudz pūļu un izdomas.

Šim nolūkam bija jāizmaina ne tikai pārvietojamā translācijas tehnika. Bija nepieciešams radīt pavisam jaunu uztveršanas tīkla sistēmu uz zemes, attiecīgo aparatūru testēt (antenas, kabeļu tīklu), instalēt uztvērējus, apmācīt vietējos speciālistus - un to visu vajadzēja paveikt 830 draudzēs. Taču tas izdevās. Tam bija nepieciešams ne tikai pārveidot translācijas iekārtas, bet arī viena gada laikā izveidot sistēmu, kura ļautu translācijas pārtraukumā uztvert dievkalpojumā esošā kora dziedājumu.

Translācijas pārtraukums ar kora pavadību

Ne vienmēr viss noritēja gludi: piemēram, 1996. gadā Nairobi, Kenijā, Vasarsvētku dievkalpojumā tika palaists kāda cita raidītāja signāls, tā pārtraucot translāciju vakarēdiena laikā. Vai arī kādā pārraidē no Cofingas tika pazaudēts savienojums signālam, un koris bija spiests dziedāt papildu dziesmu, līdz satelīts atkal pārraidīja signālu.

Kopš tā laika tehniskie līdzekļi bieži mainījās, piemēram, tika pāriets uz digitālo jeb ciparu sistēmu gan uztvērējos, gan raidītājos 1997.gadā, izveidoja pārraidi arī internetā 2007.gadā, bet 2014.gadā sāka izmantot tikai HD kameras. Organizējot lielus pasākumus, pavērās vēl jauni darba apvāršņi: Eiropas jauniešu dienā 2009. gadā tika nodrošināta pārraide tiešajā ēterā televīzijā, bet Starptautiskajā baznīcas dienā 2014. gadā – projekcija uz lielā ekrāna un DVD ieraksts.

Goda amata palīgi jau ilgus gadus

Par pasaules draudžu satuvināšanu jāpateicas ne tikai tehnikai, bet vispirms jau daudzajiem palīgiem, tai skaitā arī goda amata veicējiem, kuri kopš pirmajām pārraidēm ziedoja daudz sava brīvā laika, lai kalpotu baznīcas labā, - vai tie būtu operatori, asistenti, tehniķi, tulki dievkalpojuma norises vietā vai Frankfurtes centrālē, vai arī cilvēki, kuri atbild par uztveršanas tīkla uzbūvi un atvienošanu, vērtīgās tehnikas apsargāšanu, kā arī par uztvērēju un attēla aparatūras apkalpošanu draudzēs.

3| Eiropas jauniešu dienas TV studijā uz jautājumiem atbild pirmapustulis Vilhelms Lēbers

4| 2015. gada Vasarsvētku dievkalpojuma tulki, kuri nodrošināja tekstu 25 valodās

Viņu „maizes darbs” ir kalpošana baznīcā

Visa valsts nav Jaunapustuliskās baznīcas rīcībā - taču ir kompakta kalpošanas vienība. „Community” sniedz ieskatu tās uzdevumos un nodaļās.

Attēls: Oliver Rütten

Augšā pa kreisi: Erich Senn, sešu apkalpes grupu administrators
Augšā pa labi: finanšu un reportāžu nodaļu līdzstrādnieki, kā arī sekretariāta nodaļa

Kāpēc ir vajadzīga tāda iestāde? Atbilde ir skaidra: lai atbalstītu pirmapustuli, jo blakus garīgās vadības uzdevumiem viņš ir atbildīgs arī par starptautiskās baznīcas organizatoriskajiem jautājumiem.

Turklāt pirmapustulis cieši strādā kopā ar visiem pasaules apriņķa apustuļiem un apustuļiem un vada sešas apkalpes grupas Cīrihē un Frankfurtē. Koordinācijas ikdienas darbs ir administratora, iestāžu vadītāja pārziņā. Kā padomes konsultants viņš ir līdzatbildīgs arī par izdevniecības „Bišoff” darbību.

Sekretariāts ir pakļauts tieši pirmapustulim. Sekretariāta uzdevums ir rūpēties par apriņķa apustuļu un apustuļu korespondenci, kura ir galvenokārt vācu, angļu un franču valodā. Turklāt viņi organizē amatnesēju braucienus uz misijas apgabaliem, kā arī apriņķa apustuļu sanāksmes.

Apkalpes grupas teologi sniedz padomus baznīcas vadībai zinātniskajos jautājumos un palīdz ar savām atziņām dažādām baznīcas grupām. Piemēram, viņi seko Katehisma, bērnu, jauniešu un pieaugušo mācību līdzekļu, kā arī vadlīniju izstrādei. Vadlīnijas ir jaunapustulisko amatnesēju mēnešraksti, kas ir aktuāli visā pasaulē. Līdzīgi tiek pārbaudīti arī projekti un to rezultāti, tomēr vairāk organizatoriski, nevis saturiski. Te tiek koordinēta baznīcas vadības un darba grupu sadarbība. Nodaļas dokumentē grupu darbu un sagatavo rezultātu valdei tā apstiprināšanai, kā arī rūpējas, lai dažādi izveidotie materiāli būtu pieejami visā pasaulē.

Par finansēm un tiesību jautājumiem rūpējas finanšu un juridiskās darba grupas. Te notiek arī visu līdzekļu plūsmas koordinēšana starp apgabala un visas pasaules baznīcām: finansiāli stiprāki reģioni pabalsta tos apriņķus, kuri paši sevi nevar pilnīgi uzturēt. Ir līdzstrādnieki, kuri pārzina nacionālo likumdošanu un palīdz radīt nepieciešamos tiesiskos pamatus apgabala baznīcu darbībai.

Bieži translācijas dievkalpojumos piedalās audiovizuālie

dienesti: viņu galvenais uzdevums ir nodrošināt translācijas attēla un skaņas kvalitāti. Šim nolūkam tiek organizēta vajadzīgā satelītu vai interneta kapacitāte, ko nodrošina pārraides mobilā tehnika. Tāpat tiek koordinēta tulkošanas iekļaušana pārraidēs un apkalpots pārraižu tīkls 1600 stacijās visā Eiropā.

Vēl ir arī komunikācijas dienesti: ar baznīcas pārstāvja vadību tie apkopo un izvērtē ziņas no Jaunapustuliskās baznīcas visā pasaulē. Šī darba rezultāts ir aplūkojams, piemēram, internetā (nac.today u.c.).

Šobrīd komandā ir 20 darbinieku. Puse no tiem strādā Cīrihē un otra puse - baznīcas izdevniecībā Frankfurtē, pastāvīgi mainot darbības vietas. Taču viņu kalpošana baznīcā nav tikai „maizes darbs": amatnesējiem, funkcionāriem un palīgiem tas ir goda uzdevums, kalpojot brāļiem un māsām.

Apakšā: baznīcas pārvaldes ēka Cīrihē, Šveicē; četrstāvu ēkā atrodas dienas un kongresa centrs (redzams priekšā)

Sacensības divos kontinentos

Attēls: Kanādas Jaunapustu-

Sportiski apģērbi, aizrautīgas sejas, dramatiska mūzika – paskatoties uz apriņķa apustuli Mark Woll no Kanādas (pa kreisi) un Andrew Andersen no Austrālijas (pa labi), nāk prātā videoklips par „Move-A-Thon 2015" jeb „Kustības maratonu 2015". Tādējādi tiek darīts viss, lai savāktu iespējami daudz ziedojumu labdarības mērķiem.

Pirmajos „Move-A-Thon", toreiz vēl tikai kanādiešu pasākumā, tika savākti 214 725 dolāri, visiem kopā veicot 10 000 kilometru kājām, ar riteņiem un kanoe.

Ziedojumi no „Move-A-Thon 2015" tiek izmantoti, arī lai palīdzētu cilvēkiem, kuri zaudējuši savu mājvietu. Kā rāda statistika, katru gadu to zaudē apmēram 230 000 kanādiešu. Arī citās zemēs Jaunapustuliskā baznīca atbalsta zupas virtuvi, mitekļa piešķiršanu un medicīnisko palīdzību. Austrālijā no saziedotajiem „Move-A-Thon" līdzekļiem tika iegādāts zemes gabals, kuru izmanto palīgražošanai. „Brāļi un māsas vēlas, lai šāds baznīcas fonds kalpotu kā palīdzība tiem cilvēkiem, kurus ir skārušas dažādas dabas katastrofas," paskaidro apriņķa apustulis Andrew Andersen.

Starts „Move-A-Thon" Austrālijā tiks dots 24. oktobrī, kad tur iestāsies pavasaris. Turpretī ziemeļu puslodē kanādieši jau 6.jūnijā ir pabeiguši savu „Walk-A-Thon" akciju.

Vai „Move-A-Thon" būs guvis lielākus panākumus ziemeļu vai dienvidu puslodē, to rādīs rudens. Taču viens ir skaidrs - vienalga, kas nonāks uz apriņķa apustuļa darba galda, viņam veselu nedēļu būs jānēsā uzvarētāja t-krekls.

Apskats

04.10.2015	Strasbūra (Francija)
11.10.2015	Johannesburga (Dienvidāfrika)
18.10.2015	Cofingena (Šveice)
24.10.2015	Montevideo (Urugvaja)
25.10.2015	Buenosairesa (Argentīna)
28.10.2015	Riodežaneiro (Brazīlija)
01.11.2015	Fortaleza (Brazīlija)
15.11.2015	Cvikava (Vācija)
22.11.2015	Pnompeņa (Kambodža)
28.11.2015	Roma (Itālija)
29.11.2015	Milāna - centrs (Itālija)
06.12.2015	Gustrova (Vācija)
13.12.2015	Dienvidaisleibena (Dienvidāfrika)
20.12.2015	Astana (Kazahstāna)

New Apostolic Church
International